

QUE FEM AMB EL TEMPS LLIURE?

El propassat divendres, dia 12 d'abril, dins el marc de la nostra Escola Bressol Cangur, va tenir lloc la segona xerrada col·loqui, sota el títol: " EL TEMPS LLIURE I LA TV".

El tema havia d'ésser exposat, i dic havia, perquè com podreu veure en aquest retall, va haver-hi uns petits canvis, fets per na Teresa Majem i na Carme Coll, dues persones molt vinculades a les escoles bressol municipals de Barcelona i Cornellà, Rosa Sensat i la revista Infància. Elles van ser les conductores de la xerrada.

A la sortida, només calia sentir els comentaris d'alguns pares: Però, no hem parlat gaire de la TV?. Semblava que el tema de la xerrada era la TV... Si els nens veuen massa TV, com s'ha de fer perquè sàpiguen seleccionar?. Si la TV és dolenta etc.

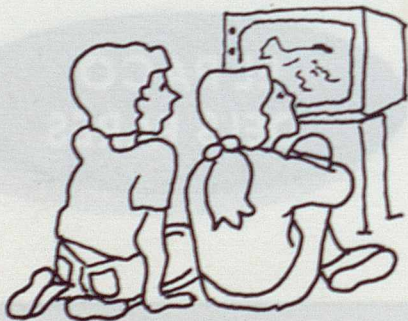
Però, us haig de dir que la Teresa i la Carme van saber hàbilment canviar el tema, que semblava l'important i el van conduir a un segon terme. Pregué com a tema principal el temps lliure i emmarcà la TV, com una possibilitat més de temps lliure. Això sí, tenint sempre present els tòpics de si la TV, és dolenta, si el/la nen/a veu massa la TV, etc.

El canvi crec va ser molt interessant, ja que no tan sols es comentaren altres possibilitats de temps lliure dels nens, sinó també del temps lliure familiar. Com viure aquest temps el nen amb la família i per què no, amb d'altres nens i amb d'altres famílies, tant entre setmana dins la ciutat, com durant els períodes de les vacances.

Dins les ciutats, es va apuntar la possibilitat de destinar espais, parcs, locals, escoles..., que fora de l'espai escolar poguessin ser adaptats per tal que els nens amb d'altres companys, aprenguessin a ocupar el seu temps lliure, fent qual-sevol tipus d'activitat lúdica: Tallers de plàstica, corals, esports, etc, fins i tot coses més cíviques com seguretat vial... i tot allò que la nostra imaginació ens permeti fantasiar i crear.

No cal dir que aquestes activitats haurien de ser controlades per monitors o persones adultes que també podrien ser els pares. Tot això, encaminat a enriquir el nen dins el seu cercle familiar i social. I, què se'n desprèn? Que el nen no se senti sol, dins la societat i, sobretot, dins la seva família.

I tornant al títol de la xerrada, podríem dir que la solitud, la manca d'amics, de companys per compartir una experiència, un joc..., fa que, moltes vegades premem un botó. Quin botó? El de la TV.

Quico Ventura.